

koster et Par Tusinde Kr., paa saadan $1\frac{1}{2}$ Td. Land, som ogsaa koster et Par Tusinde Kr. Jeg tror, at det selv fra et finansielt, et Statsstandpunkt vilde være uforsvarligt at stifte Penge i den Slags Huse. Vi kunne være sikre paa, at naar det er gaaet i nogle Aar, og naar Folk komme fra dem igen, vil det blive uhyre vanskeligt at faa den Slags Smaahuse realiserede uden Tab for Staten. Jeg vilde gerne have været i det heldige Tilfælde ogsaa fuldt ud at have kunnet give Forslaget under Nr. 19 af samme Mindretal min Tilslutning, men jeg indrømmer, at jeg trods de Udtalelser, der ere faldne baade fra den ærede Ordfører for Mindretallet og fra det ærede Medlem for Bræstø Amts 5te Valgkreds, ikke er fuldstændig klar over, hvorledes den Tredeling vil komme til at virke i Praksis. Til at begynde med gif jeg ud fra, at det var for hver Amtskreds, at Jordlodderne skulde have disse Størrelser. Jeg var selvfølgelig klar over, at det ikke behøvede absolut at komme saa højt op, men at de f. Eks. ikke maatte komme over $\frac{1}{3}$ op til de 5,000, $\frac{1}{3}$ til de 6,000 o. s. v. Jeg indrømmer, at det kan være en Misforstaaelse, at det mulig er for hele Landet, at det skal staa i dette Forhold. Men selv i saa Fald kan jeg vanskeligt faa det i mit Hoved — men det er maaste min Fejl eller mit Hoveds Fejl — hvorledes det skal kunne lade sig gøre, at faa det gennemført i Praksis, at der kun blev f. Eks. $\frac{1}{3}$ til 5,000 og $\frac{1}{3}$ til 6,000 og ikke derover. Det kan være, at det er en Misforstaaelse, men netop fordi jeg ikke kan forstaa det, kan jeg selvfølgelig ikke anbefale det. Derimod vilde jeg sætte overordentlig Pris paa, om Udvalget kunde blive enige om at gaa lidt op over de 4,000 Kr. som Maksimum. Jeg kan slet ikke rigtig forstaa, hvorfor Udvalgets Flertal har staaet saa bestemt paa de 4,000 som Maksimum, oven i Købet da det siges af de forskellige Ordførere — der er jo mange — at Hovedhensigten er at staae saadanne Sjems, at Folk kunne leve nogenlunde selvstændig paa dem. Hvorfor tør de saa ikke gaa op over de 4,000 Kr.? Vi maa jo nemlig huske paa, at foruden de 4,000 Kr. have vi jo ogsaa Arealstørrelsen, der er tilstrækkelig til at garantere for, at Arbejderne ikke gaa hen og tage saadanne Smaagaarde og paa denne Maade komme ind i en uheldig

Stilling. Jeg er temmelig overbevist om, at i mange Egne af Landet, i alt Fald for Sjyllands Vedkommende, vilde saadanne Folk, som have 4—500 Kr., slet ikke være tjente med og betænke sig 2—3 Gange paa at tage saadan en Lod, som kommer til at koste 6,000 Kr., meget mer end de vilde betænke sig paa at tage en Jordlod, som de kunne komme i Besiddelse af mod at forrente omkring 4,000 Kr. Jeg tror altsaa ikke, at der, selv om vi kom op til 4,500 eller 5,000 Kr., vilde være Fare for, at de alle sammen vilde gaa saa højt. For de fleste Egnes Vedkommende, i hvert Fald i Sjylland, kunde det maaste gaa med de 4,000 Kr., men jeg vilde nødig, at det skulde være saaledes, at vi i de daarligere Egne af Sjylland, skulde faa de Husmandsbrug, som jeg gerne vilde være med til at skabe, og som ere de mest selvstændige, medens Folk herovre paa Øerne i de gode Egne, naar man kun kunde gaa til 4,000 Kr., vilde blive forurettede; det vilde jeg nødig være med til. Jeg vilde gerne, at Udvalget inden tredje Behandling skulle kunne enes om et Forslag om, at vi komme op et Sted mellem de 4 og 5,000 Kr. som Maksimum, thi vi kunne være sikre paa, at dermed er det ikke givet, at alle Huslodder vilde blive saa store; der kan være mange, der blive mindre. Naar det blev sagt, at flere Medlemmer af Udvalget ikke havde kunnet gaa med til en Forhøjelse af Maksimumssummerne af Hensyn til det finansielle Resultat, er det mig ganske uforsaaeligt; thi dermed er det jo ikke givet, at Mindretallets Endringsforslag under Nr. 31 om at sætte 5 Millioner i Stedet for 1,300,000 Kr. absolut skal vedtages. Sagen er nemlig den, at tror man ikke, at det kan gaa an at anvende mere, end Flertallet vil, nemlig 4 Millioner om Aaret til denne Reform, saa kan man jo holde sig dertil, og saa faa vi saa mange færre Jordlodder. Det drejer sig for mig virkelig ikke om, hvorvidt vi saa 800 eller 1,000 om Aaret, naar bare vi faa dem saaledes, at Folk kunne være tjente med dem, og saaledes, at man finansielt og økonomisk set kan være tjent med at sætte Penge deri. Jeg kan altsaa ikke forstaa, at der ikke kan naas en Overenskomst derom. Jeg vil anbefale, at man tager denne Sag sammen med de andre af den ærede Ordfører nævnte op til Forhandling inden 3dje Behandling.